

ת"ד 2721/04/16 - מדינת ישראל נגד ניסים ניניו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2721-04-16 מדינת ישראל נ' ניניו
לפני כבוד השופטת ענת יהב

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בן ארי
נגד
הנאשם: ניסים ניניו
ע"י ב"כ עו"ד תרדיון

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אחריות לגרימת תאונת דרכים בכך שבתאריך 26.2.2015 בסמוך לשעה 17:30 נהג באופןע ברחוב החרש בתל אביב מכיוון צפון לדרום, והתקרב לצומת עם רחוב לה גווארדיה, כאשר הצומת במקום מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה כתקנה.

באותה העת הגיעה הנהגת המעורבת, כשהיא נוהגת ברכבה ברחוב החרש מדרום לצפון, התקרבה אל הצומת, ממול לכיוון נסיעת הנאשם, והחלה לפנות שמאלה.

הנאשם נהג בקלות ראש, לא ציית לאור האדום אשר דלק ברמזור עם כיוון נסיעתו, המשיך בנסיעה ישר ומבלי שנתן תשומת לב מספקת לדרך, לא נתן זכות קדימה לרכב המעורבת, חסם את דרכו, וגרם לתאונת דרכים.

כתוצאה מן התאונה נחבלו הנאשם והנהגת המעורבת וכלי הרכב ניזוקו.

ביום 18.12.2016 כפר הנאשם באמצעות בא כוחו, באחריותו לתאונה. לטענתו המעורבת היא זו שנכנסה לצומת באור אדום, משכך נקבע התיק לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העידו עדי התביעה:

עד תביעה מס' 1- **מר יונתן צבי סלומון**, אשר נהג ברכבו עם כיוון נסיעת הנאשם.

עד תביעה מס' 2- **רס"ר יובל אוהד**, הגיש את הודעת הנאשם- **ת/1**.

עדת תביעה מס' 3- **הגב' יעל ורדית גסטוויר**- הנהגת המעורבת, הוגשה תעודה רפואית- **ת/2**.

עד תביעה מס' 4- **רס"ר אלקובי מוטי**- הגיש דו"ח פעולה- **ת/3**.

עד תביעה מס' 5- **רס"ב נועם לוי**- הגיש תוכנית רמזורים- **ת/4**

תרשים המקום- **ת/5**

תע"צ- **ת/6**

תע"צ תקינות רמזורים- **ת/7**

מזכר של עדת התביעה הגב' חנה מרום- הוגש בהסכמה וסומן- **ת/8**

בפרשת ההגנה:

במסגרת חקירתם הנגדית של ע"ת מס' 1- סלומון ו-ע"ת מס' 3- ורדית גסטוויר- הגיש הסנגור את הודעתם במשטרה לצורך השוואה- **נ/1** ו- **נ/2**, בהתאמה.

הנאשם העיד כעד יחיד מטעמו וזאת אף על פי שתחילה התכוון להעיד עד שהיה במקום- רוכב קטנוע ולאחר דין ודברים ביניהם החליט לוותר עליה, מטעמים השמורים עימו ואף על פי שבית המשפט הבהיר שניתן להביאו באמצעות צו הבאה.

הצדדים הגישו את סיכומיהם בכתב, כאשר המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם על סמך ראיותיה, בעיקר לאור עדות ע"ת סלומון אשר העיד שראה בברור את הנאשם חוצה את הצומת באור אדום ואילו ההגנה ביקשה לזכות את הנאשם, לפחות מחמת הספק, לאור כשלים בהליך החקירה, סתירות בראיות העדים ובעיקר נוכח אי הבאת עד אשר היה בעדותו כדי לחזק גרסת הנאשם.

דין והכרעה

העד המרכזי בראיות התביעה באירוע זה הינו עד התביעה מר יונתן צבי סלומון, אשר נסע ברכבו ונהג עם כיוון נסיעת הנאשם, כאשר העיד שבצומת ישנה מערכת רמזורים, רמזור אחד קרוב, והאחר במרחק מה, כאשר בדרך כלל מדובר באור ירוק אשר מתחלף ברמזור תוך נסיעה ועד שמגיעים אליו.

מדגיש כי אין מדובר בגל ירוק, אלא מי אשר נהג במהירות נמוכה האור הירוק ברמזור השני מתחלף (עמוד 5 שורות 7-10) **"יש 2 רמזורים בצומת הזו שעובדים די אחד עם השני. כשמגיעים לרמזור הראשון ומתחלף לירוק אז הרמזור שאחריו גם מתחלף לירוק מיד לאחריו, כך שבקטע הכביש שאתה מגיע אליו אתה יכול להמשיך בנסיעה רצופה בדר"כ"**.

מעיד, כי זוכר שהיה בנתיב האמצעי כשהוא ראשון ברמזור, לימינו ולשמאלו היו אופנוענים, ושבהתחלף האור לירוק החלה התנועה לזרום, כאשר האופנוען שהיה מעורב בתאונה האיץ יותר מכל האופנועים האחרים, נכנס לצומת השנייה, לפני שהרמזור הספיק להתחלף, ושם קרתה התאונה (עמוד 5 שורות 11-14).

מציין כי הנאשם היה בעל האופנוע מצד שמאל של רכבו ולפניו ושראה במפורש שהנאשם נכנס לצומת, שם אירעה התאונה כאשר האור ברמזור דלק אדום (עמ' 5 שורות 20-22).

בהמשך מעיד, שהנאשם נפל מן האופנוע, קם ונפל שוב על הרצפה, ואז הוא עם רכבו עצר את הרכב

לפניו על מנת לחצוץ בינו לבין כלי רכב אחרים שחשש שידרסו אותו (עמוד 5 שורות 15-16).

מאוחר יותר נתן את פרטיו לשוטר שהגיע לזירה ולאחר שסיים את הטיפול בשטח וכן לנהגת המעורבת (עמוד 5 שורות 17-18).

בחקירתו הנגדית העיד שהוא זוכר את האירוע ברובו, מכיר היטב את המקום, שכן נהג בכביש זה לפחות פעמיים ביום, בדרך ובחזרה ממקום עבודתו.

מבהיר כי אותם אופנועים אשר ראה מימינו ומשמאלו לא היו בנתיב עצמאי משלהם, אלא עקפו אותו ונעמדו מלפניו (עמוד 6 שורות 11-12).

לטענתו כשהאור הירוק התחלף, החלו כולם לנסוע והאופנוע שעמד לשמאלו, של הנאשם, **"האיץ מהר יותר מהשאר"** (שורות 17-19).

מבהיר לשאלת בית המשפט בנוגע ל"גל הירוק": **"אני אומר שהגל הירוק שאני מדבר עליו הוא כפי שתארתי בעדות הראשית שלי ואם אתה נוסע במהירות מתאימה אז אתה תופס את הרמזור השני כשהוא ירוק ואין צורך**

לעצור" (עמוד 8 ש' 25-28).

מעיד כי נתן כרטיס ביקור לנהגת על מנת שאם תצטרך את עזרתו, שכן ראה את כל מהלך התאונה, יעזור לה אולם מאז ועד מועד העדות לא שוחח עימה.

העד חוזר ומדגיש כי לא טעה והאופנוען נכנס לצומת כשהאור ברמזור דלק אדום (עמוד 8 שורות 10-13).

הודעתו של העד במשטרה הוגשה על ידי הסנגור לצורך השוואה בנקודה מסוימת אולם משהודעה זו נמצאת בפני בית המשפט, הרי שניתן אף להשוות בנקודות נוספות, כגון תיאור האירוע כפי שהעיד, העובדה שהעד ראה "בבירור" שהנאשם חוצה את קו העצירה באור אדום, תיאור אותו "גל ירוק", שהוא בעצם הופעת האור הירוק ברמזור השני מאוחר לרמזור הראשון ולא באותה העת (נ/1 עמ' 2 ש' 22-23) ועוד.

הסנגור בסיכומיו טען כנגד עד זה הן לעניין אותו "**גל ירוק**", כך שמציין שמכיוון שהאור הירוק התחלף ברמזור הראשון הרי ניתן להניח שהנאשם נכנס לצומת כאשר ברמזור השני דלק האור הירוק.

איני מסכימה עם הסנגור ולא ניתן להניח זאת, לא על פי עדות העד, אשר הבהיר את התנהלות הרמזורים ולא על פי תוכנית הרמזורים שהוגשה בהסכמה - **ת/4** - וממנה ניתן לראות בבירור שהרמזורים אינם דולקים בו בעת כשהרמזור הראשון מתחלף לירוק אלא לאחר באופן עוקב, דבר שמתיישב עם תיאורו של עד התביעה.

לעניין עד זה ובהקשר **לנ/1** מפנה ההגנה לעמ' 2 ש' 27-28 לחקירתו במשטרה שם אמר: "**ראיתי את הרוכב מאיץ ונכנס לצומת בירוק**" כאשר ממשפט זה מבקש להוכיח ההפך מעדותו של העד.

מקריאת עדותו של העד, ברור שמדובר בטעות קולמוס, כאשר כל העדות כולה מתייחסת לתיאור כניסת הרוכב- הנאשם לצומת, **כשהאור האדום דלק** ועניין זה מודגש מספר פעמים בהודעה זו (בעמ' 1 ש' 9, בעמ' 2 ש' 20, ושוב באותו עמוד בש' 24), ובוודאי שניתן להבין מהגיגונו של המשפט שזו טעות, שכן אמר: "**היה לי ברור כי עומדת לקרות תאונה**" ומכיוון שהעד היה בכיוון נסיעת הנאשם, אותה התחושה או ההבנה יכולה הייתה להתגבש רק אם ראה אותו נכנס לצומת כשרמזור דלק האור האדום ולא הירוק.

ההגנה אף מנסה לפגוע באמינות עד זה, כשהיא מציינת שהעד אומר שמסר את הכרטיס עם פרטיו למעורבת ובעצם המתין עמה עד לבוא המשטרה ואף משיחתם קודם כניסתם לבית המשפט לצורך עדות מבקש לקבוע כי שיבשו הליכים ותאמו גרסאות ועל כן אין ליתן בהם ובעדותם אמון.

אף בנקודה זו איני מסכימה עם ההגנה, ביום האירוע, העד המתין לבוא מד"א והמשטרה ואף גונן ברכבו על הנאשם אשר נפל באמצע הצומת. כך ניתן לראות מדוח הפעולה **ת/3** של עד התביעה **אלקובי**, שם נרשם: **"במקום האירוע נכח עד ראייה.. סלומון"**, כך עולה **מנ/1**- עדותו של העד במשטרה שם אמר: **"את פרטי מסרתי לשוטר שהגיע וגם לנהגת השניה ונסעתי מהמקום באישור המשטרה"** (עמ' 1 ש' 14).

העד אינו מסתיר את פעולותיו, אינו משנה מדבריו ולא מצאתי בעובדה ששוחח עם המעורבת בסמוך לעדותם בבית המשפט פסול, הן משום שתיאר את אותה שיחה שלא היה בה משום חשש לשיבוש והן שבעדותו לא חידש או העיד עובדה ששמעה לא עלתה בסמוך לקרות האירוע ו/או בהמשך- בעדותו במשטרה.

עד זה, אשר העיד וכך האמנתי, אינו מכיר את המעורבת לפני קרות האירוע ולא שוחח עמה לאחר מכן, למעט במסדרונות בית המשפט, העיד באופן ברור, עקבי, חד משמעי בנקודות החשובות, חזר והעיד לגבי העובדה שהנאשם היה לשמאלו לפניו, שעצר באור האדום ברמזור הראשון ובהתחלף לירוק האיץ את נהיגתו והגיע לרמזור השני כשהאור האדום עדיין דלק אדום וגרם לתאונת הדרכים.

לעד זה האמנתי ולא מצאתי סתירות בעדותו.

עד תביעה מספר 3 הגב' יעל ורדית גסטוויר, העידה בחקירתה הראשית כי היא זו הנהגת המעורבת בתאונה, ושאיננה זוכרת את שם הרחוב, אולם זוכרת את הסיטואציה ואת האירוע- שהייתה ברמזור והתכוונה לפנות שמאלה כשמשמאלה היה נתיב נת"צ ובהגיעה לרמזור התחילה לפנות כשהרמזור הבהב בירוק **"זאת אומרת התחלף תוך כדי הפנייה שלי, התחלף לכתום, ואז נכנס בה רוכב האופנוע, זה היה כשהייתי באמצע הצומת"** (עמוד 9 ו-10 שורות 27-32 ושורה 1 בהתאמה).

מדגישה כי כשנכנסה לצומת האור היה ירוק מהבהב ותוך כדי הפנייה שמאלה התחלף לכתום.

ציינה שהרכב ניזוק, שתי הדלתות מצד ימין היה צורך בהחלפתן, ולגביה הוגשה תעודה רפואית, סומנה **ת/2**.

בחקירתה הנגדית מסכימה כי אמרה באינסטינקט הראשוני לנהג **"אני מצטערת"**, שכן **"ידעה שנכנסה בכתום, ולא ידעה מה קרה בצד השני"**, אולם מבהירה שלא נכנסו כלי רכב אחרים מהצד של הקטנוע (עמוד 10 שורות 23-28).

מסכימה כי לא עצרה את רכבה לפני הפנייה שמאלה, מבהירה שוב בחקירה הנגדית כי התחילה את הפנייה שמאלה שברמזור היה ירוק מהבהב, ותוך כדי הפנייה התחלף לכתום, כשהייתה כבר בתוך הצומת (עמוד 11 שורות 5-19).

מציינת שאת עד תביעה מספר 1 איננה מכירה, שלא דיברה איתו לפני או אחרי האירוע, אולם במעמד האירוע וכששמע

שאמרה שנסעה בירוק מהבהב, פנה אליה ואמר לה שאין זה באשמתה, כי רוכב האופנוע עבר באדום.

בעניין זה מבהירה כי לדעתה אף היום לא הייתה צריכה להיכנס לצומת בירוק מהבהב, ובזה היא מאשימה אף את עצמה, אולם אין זה סותר את העובדה שהאופנוע נכנס לצומת באדום, כאשר אף רכב אחר לא המשיך לנסוע.

הודעת העדה לצורך השוואה הוגשה על ידי ההגנה, **נ/2**.

הסנגור מבקש לבחון עדות זו ולקבוע שקיימות סתירות, שכן לדעתו בעדותה אמרה שנכנסה לצומת כשהאור היה כתום ואילו בעדותה בבית המשפט שינתה נקודה זו לטובתה כשאמרה שנכנסה לצומת באור ירוק מהבהב.

עיינתי ב-**נ/2** ולא מצאתי שישנה סתירה, ההפך הוא הנכון העדה מעידה בדיוק כפי שהעידה בפניי, אינה מייפה את העובדות וזאת אף על פי שבעת הזו כבר ידעה שיש עד ראייה שראה שהנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שדלק עם כיוון נסיעתו.

בעדותה במשטרה ב- **נ/2** - אומרת: **"הגעתי לצומת והרמזור היה ירוק מהבהב ובגלל שהייתי בנסיעה במהירות 30 קמ"ש כשלפני נסעו מכוניות וגם הן פנו שמאלה.. וכשפניתי בדיוק התחלף לכתום"** (בעמ' 2 ש' 4-7) ובהמשך **"הייתי כבר מספר מטרים אחרי קו העצירה שלי בתוך הצומת כשהרמזור שלי התחלף מירוק מהבהב לכתום"** (בעמ' 2 ש' 15-16).

גם לעדה זו נתתי את מלוא אמוני, הן לאור העובדה שהעידה כפי שמסרה בשטח לשוטר ובהמשך במשטרה ואף מסרה מידע שאינו מיטיב ושיש בו רשלנות תורמת אם כי במידה מועטה, שכן לא עצרה כשהאור הירוק ברמזור הבהב, אלא, הניחה שיכולה להמשיך בנהיגתה.

צער זה והכאה על חטא, מצא את ביטויו מיד בדברים שאמרה לרוכב האופנוע- הנאשם אשר נפגע וגם במהלך העדות.

הסנגור מפנה לתעודה הרפואית שהוגשה וטען לחוסר אמינות לאור כך שהעדה נטלה תרופות בגין דלקת ראות וכן טען לנהיגה רשלנית נוכח מצב רפואי זה- שוב לא מצאתי ממש בטענות אלו. העדה העידה בעדותה שלא נפגעה באופן משמעותי ועניין זה עולה מן התעודה, כמו כן, איני יודעת לגבי אותה המחלה או מה הייתה עוצמתה ואם אכן היה בה כדי לחבל בנהיגה ובכל מקרה, אין בכך כדי להעלות או להוריד מן העובדה שהנאשם נכנס לצומת באור האדום כפי שנכנס.

עד תביעה מספר 4 רס"ר אלקובי מוטי, הגיש את דו"ח הפעולה אשר ערך, ת/3.

בחקירתו הנגדית מאשר שהוא הגיע למקום התאונה, ומציין כי היה במקום בחור בשם אור בלילה אשר מיהר לשיעור

במכללה. עוד טוען כי עומד מאחורי הדברים שרשם בדו"ח אולם איננו זוכר את האירוע, וכי כל מה שרשם אלו דברים שנטענו בפניו במקום האירוע (עמוד 13 שורות 5-14).

עד תביעה מספר 5 רס"ב נועם לוי, בחקירתו הראשית מעיד על פעולות ומסמכים שרשם וקיבל לידי והוגשו: תוכנית רמזורים - ת/4, תרשים המקום - ת/5, תע"צ דוח בוחן - ת/6, תע"צ תקינות רמזורים - ת/7.

מציין כי מהרגע שהאור ברמזור עם כיוון נסיעת הנהגת המעורבת מתחלף מירוק לכתום אזי בכיוון נסיעת הנאשם דולק האור האדום 6 שניות (עמודים 16-17). כמו כן, אומר שמרגע ההבהוב הירוק בכיוון נסיעת הנהגת המעורבת ועד להפיכת האור בכיוון נסיעת הנאשם לירוק חולפות להן 8 שניות.

מבהיר שכל מחזור הרמזורים בצומת הוא של 120 שניית וכאשר בכיוון רכב המעורבת הופך הרמזור מאור ירוק לכתום, לרוכב האופנוע האור האדום דולק 6 שניות (112 שניות ועד 118 שניות), ורק בשנייה ה-120 מקבל רוכב האופנוע את האור הירוק בכיוון נסיעתו.

בחקירתו הנגדית מעיד כי מדובר בתיק הצמדה וכי לא היה בזמן אמת באירוע התאונה ובעצם רק לאחר כשנה הגיע למקום התאונה.

מציין כי היה עד ראייה נוסף, אופנוען בשם אור, אולם אותו עד לא הסכים לתת עדות, ומפנה למזכר, שם רשום, "לא מעוניין" - ת/8.

ובהרחבה, מציין כי אמנם זהו עד ראייה שדבריו נאמרו בשטח, אולם על מנת לברר את אותם הדברים לעומקם, יש צורך בהבאתו לתחנת המשטרה, לברר ולבאר מה היה שם, והאם הדברים הובנו ונרשמו כלשונם, והעובדה שאותו עד לא הגיע להעיד, משאירה אותו עם דברים ראשוניים, וללא כל ראייה ממשית (עמוד 19 שורות 3-7).

העד אומר כי אין גל ירוק במערכת הרמזורים הכוללת שני רמזורים, זאת הוא אומר הן מידיעתו האישית והכרתו את הצומת, אולם גם מעיין בתוכנית הרמזורים- נקודה שעולה אף בעדותו של ע"ת 1- סלומון ומשתזרת עם תוכנית הרמזורים.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד כעד יחיד מטעמו וסיפר בחקירתו הראשית כי סיים את יום העבודה, נסע הביתה בקטנוע שלו שהוא קטנוע איטי של 250 סמ"ק, מרחוב המסגר וכשהגיע לצומת לה גווארדיה, היה ברמזור הראשון דלק האור האדום, היה ראשון בצומת, ומכיוון שנוהג במקום כשנה שלמה מכיר את הרמזורים ואת ה"הליך שלהם", יודע מה המהירות שצריך לנסוע, ולכן כשהתחלף האור לירוק נסע בסביבות ה-40 קמ"ש וידע שבמהירות הזו כשהוא מגיע לצומת הבאה הרמזור מתחלף לירוק (עמוד 22 שורות 1-6).

בנוסף אומר כי כשהסתכל ימינה ושמאלה לא ראה כלי רכב, וכשנכנס לצומת השנייה, אז נפגע על ידי המעורבת שהגיעה משמאלו.

הנאשם אף אומר כי מקום העצירה של הנתיבים בצומת השנייה משורטטים פנימה יותר לכיוון הצומת ולכן לדעתו עד מספר 1 טעה וחשב שנכנס לצומת כשהאור דלק אדום.

אומר שבמקום היה עד בשם אור בלילה, שדיבר איתו במועד האירוע, לקח את מספר הטלפון שלו, צילם תמונות, אבל מדגיש, שאותו העד לא ציין דבר האם עבר בירוק או לא (עמוד 22 שורות 15-18).

טוען שהעד רוצה כסף עבור העדות שלו, ולכן לא הגיע לעזור לו.

מוסיף, שביום האירוע הנהגת המעורבת אמרה לו שהיא מצטערת, שכנראה התבלבלה ברמזורים.

בחקירתו הנגדית מבהיר **שבינווד לדברים** שאמר בחקירה הראשית, לא המעורבת פגעה בו, אלא הוא פגע בצד שלה (עמוד 23 שורות 17-18).

ענה שהוא ראה את הנהגת המעורבת קודם לכן ולכן ניסה לבלום **וכשנשאל לגבי הסתירה** בעניין זה, בעדותו הראשית, שם אמר שהסתכל שמאלה וימינה, והיא הפתיעה אותו, כשהרגיש פתאום מכה, דהיינו לא ראה אותה קודם לכן, ולא בלם ולא ניסה לבלום, אמר שהוא אומר רק את האמת, וברור שהוא מסתכל על הרמזור, וברור שלפני הפגיעה הוא עושה ברקס, וזאת אף על פי שלא אמר זאת (עמוד 23 שורות 23-31).

הנאשם העיד שנסע במהירות של 40-50 קמ"ש הסתכל שמאלה ואז ימינה המשיך בנסיעה ואז הרגיש את הפגיעה (עמ' 22 ש' 5-9), אחר כך ורק לשאלה לעניין הרמזור והעובדה שלא ציין שהסתכל אמר: **"אני אומר בוודאי שהסתכלתי על הרמזור.. הייתי צריך להגיד בעדות הראשית שלי"** (עמ' 23 ש' 4-10).

הנאשם ממשיך בחקירתו הנגדית ומציין שנסע בנתיב האמצעי, אחר כך אומר שהוא לא בטוח באיזה נתיב הוא נהג, אבל זוכר ש"זה לא בקיצוני".

כשהמאשימה מפנה אותו לעדותו **בת/1**, שם אמר שנסע **באחד משלושת הנתיבים**, עונה שנכון, ומציין **"נסעתי באמצעי"**.

בחנתי את ההודעה שמסר הנאשם **ת/1**- הנאשם מציין שלימינו **"נסע קטנוע נוסף"**, מציין שכשהתחלף לירוק **"נתתי גז"** (בעמ' 2 ש' 4-6), ובכל זאת **הקטנוע לימינו לא נכנס לצומת אלא רק הוא ורק הוא היה מעורב באותה**

התאונה.

תיאור זה עולה בקנה אחד עם עדותו של העד סלומון אשר מתאר שלפניו היו 2 אופנוענים כאשר האופנוען השמאלי האיץ יותר מהאחר ולכן הגיע ראשון לצומת השני עוד קודם שהרמזור התחלף לאור הירוק, כאשר מציין שהרוכב הימני עצר (כך אף מ/נ1).

הנאשם אשר העיד בפניי התרגש, היה ניכר בו שהוא לחוץ, עדותו לא הייתה שוטפת, אולם ייתכן כי המעמד בבית המשפט גרם לו לכך, עדיין התרשמתי שהנאשם מסתיר עובדות, לא מתאר את הדברים כהווייתם, כאשר בכל שאלה שינה את טעמו ואת תשובותיו וטען כי גם אם לא אמר כך בעדותו, הרי שזה ברור ולכך התכוון וביקש מבית המשפט לקבל זאת.

כל עדותו הייתה רצופה שינויים, תיקונים החלפת עובדות באחרות ובעיקר ניתן לראות שעדותו במשטרה אינה דומה כלל וכלל לזו שהעיד בפניי, וחקירתו הראשית אינה דומה לחקירתו הנגדית, כך שלא הצלחתי להבין את גרסתו עובר לתאונה ואת התנהגותו למעט העובדה שחזרה על עצמה והיא שנכנס לצומת בחסות האור הירוק.

בהמשך חקירתו הנגדית הנאשם הפך לספקן ולא ידע מה לענות, כגון אם נסע בנהיגה רצופה מן הרמזור בצומת הראשון לשני, היסס, חכך בדעתו, ואף אמר איני יודע וזאת כשכל העדויות ואף שלו בת/1 מעלה כי כך נהג.

בסופו של דבר לא יכולתי לתת את אמוני בגרסתו של הנאשם לאור הסתירות בעדותו, העובדה שלא הצליח לדלות גרסה אחת ברורה לגבי הקורות באותו האירוע ובעיקר לאור כך שאין בגרסתו כדי להלום את שאר ראיות התביעה שהובאו לעיוני.

התרשמתי כי נוהג באיזור זה כמי שמכיר את התנהלות הרמזורים, יודע באיזו מהירות צריך להגיע לרמזור השני וייתכן כי אותו בטחון הוא אשר הכשילו, "הרדים" את עירנותו וגרם לחוסר תשומת הלב.

מחדלי חקירה:

1. במקום התאונה היה עד- אופנוען, אשר אמר לשוטר במקום בת/3, שהנאשם נכנס לצומת בחסות האור הירוק, אולם עד זה לא הסכים לתת עדות ת/8 ולא הסכים להגיע כעד הגנה מטעם הנאשם.

אני מסכימה עם ההגנה שהמשטרה הייתה צריכה לעשות יותר מאשר התקשרות אחת וציון אנמי כפי שנעשה באותו המזכר, אולם לאור כך שבית המשפט הודיע להגנה ואף הוציא צו הבאה כנגד עד זה, היה ניתן להביא ולברר אמירת חוץ זו לאשורה.

בעניין זה אומר הנאשם עצמו, שבאירוע אותו עד לא אמר לו דבר, אלא רק מסר את פרטיו וציין שאם ירצה יבוא להעיד ומשיצר עמו קשר התנה זאת בתשלום מזומנים, מכאן שהנאשם עצמו לא ידע מהי עדותו וויתר עליה ואיני יודעת מה המשקל שהייתי נותנת לעדות זו שהיה צורך בתשלום לצורך הבאתו למתן עדות.

2. דוח הבוחן נעשה באיחור רב, כשנה לאחר האירוע- גם כאן אין לי אלא להסכים עם ההגנה בדבר הצורך לצאת למקום האירוע בסמוך לתאונה על מנת ללקט ממצאים. אולם יש לבחון את המחדלים לאור הפגיעה שיש בהם על כלל הראיות האחרות בתיק.

במקרה זה, שבו יש עד ניטראלי אמין שראה בבירור את הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום, איני רואה במחדל זה דבר שיש בו כדי לאיין את העדות הזו, כך גם לגבי המרחקים והמהירות בו נהג רוכב הקטנוע- הפרטים הללו, חשיבותם קטנה לאור הפרט המשמעותי הברור שיש בו כדי להצביע על אשמת הנהג- הנאשם.

לאחר שמיעת הראיות, לא נותר בליבי ספק ואני קובעת שהמאשימה הרימה את הנטל של הבאת הראיות וההוכחה בדבר אשמת הנאשם, משכך אני מרשיעה אותו באחריות לתאונת הדרכים אשר אירעה וזאת בעטייה של נהיגתו וכניסה לצומת בניגוד לאור האדום- דבר אשר גרם לחבלתו, חבלת הנהגת המעורבת וגרימת נזק לכלי הרכב המעורבים.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ח, 31 דצמבר 2017, במעמד הצדדים